

Proloog

Eindelijk staan we stil. Een sissend geluid stijgt op van onder de compleet verwoeste motorkap en ergens vanuit de auto klinkt een regelmatig getik.

Ik hap naar adem en klik mijn gordel los. Ik wil mijn portier openduwen, maar het metaal is zo vervormd dat er geen beweging in te krijgen is.

Ik draai mijn hoofd naar hem toe. De beweging lijkt een eeuwigheid te duren. Mijn hersenen zwemmen een paar rondjes door mijn schedel voordat ik mijn blik scherp kan stellen.

O shit.

Ik hoor een getergd gejank, alsof er een gewond beest in de buurt is.

Het is de auto.

Nee, het is niet de auto.

Ik ben het.

DEEL I

DE HELE WERELD DRAAIT OM
ROXANNE RENKEMA

*You wiped away my tears,
but all the hurt remained right there.
You couldn't fight my fears,
because the war was never fair.
You couldn't hold my hand,
and all you're grasping at is air.*

*So why the long face?
Why the long face?*

*This is my happy face,
don't get stuck in this place.
Your heart will shrivel up,
your lungs prepare to pop.*

*I'm here all day,
I'm here all night.
And no one cried,
no one cried,
no one cried the day I died.*

Uit: 'The Day I Died' – Plenilune

I

‘Lig je nog na te genieten?’ Een perfect gemanicuurde hand strijkt het haar van mijn voorhoofd. Zodra hij ontdekt dat ik ben gaan zweten, trekt Jay zijn vingers terug. ‘Ieuw.’

Ik draai mijn gezicht naar hem toe. ‘Je zou het als een compliment kunnen zien.’

‘Ja, of je zou even naar de badkamer kunnen gaan om je op te frissen.’ Hij pakt de ontsmettende handcrème van het hotelnachtkastje en spuit een royale hoeveelheid op zijn vingers, terwijl hij me met een opgetrokken bovenlip aankijkt. De parelwitte facings op zijn tanden blinken me tegemoet.

Ik sla het dekbed terug en zwaai zuchtend mijn blote benen uit bed. De hoogpolige vloerbedekking dringt tussen mijn tenen, alsof ik op heel zacht gras loop. Alleen zijn dit grassprietjes waar nooit een kevertje of mier tussendoor is gekropen. Stel je voor dat dat zou gebeuren – Jay zou helemaal gek worden. Hij is een lekker ding, hij is fantastisch in bed en als hij een goede dag heeft kan hij best lief zijn, maar ik moet toegeven dat het lastig is dat hij zoveel moeite heeft met het fysieke aspect van intermenselijk contact.

Tenzij het om seks gaat, natuurlijk. Seks kan hem niet smerig genoeg zijn. Maar zodra hij zijn kwakje heeft geloosd, behandelt hij je ineens alsof je een plakkerige plastic zak bent die god-weet-waarvandaan komt en waar god-weet-wie god-weet-wat mee gedaan heeft, en dat jij – in die hoedanigheid van plakkerige plastic zak – zomaar ineens ongevraagd tegen zijn lul aan gewaaid bent.

‘En poets meteen je tanden even,’ roept Jay me na, als ik de melkglazen deur van de badkamer achter me dichtschuif.

Als ik voor de spiegel sta, inspecteer ik mijn gezicht. Van de bolle wangen die ik vroeger had, is niets meer over. De sproeten zijn wel gebleven, evenals de wipneus en de bruine ogen. Ik pro-

beer de blauwe kringen onder mijn ogen te negeren en ga in het kastje op zoek naar de tandenborstel die het hotel altijd bij de kamer levert, aangezien mijn eigen exemplaar nog in mijn kamer elders op deze verdieping ligt.

Dan bedenk ik me. Met een opstandige grijns pak ik Jays tandenborstel. Ik weet nog hoe smerig hij het vond toen hij me na de eerste keer mijn tanden hiermee zag poetsen. Mijn argument ‘je zocht toch ook met me?’ had weinig effect.

Ik knijp een grote klodder tandpasta op de witte haren en steek de tandenborstel met een kinderachtig voldaan gevoel in mijn mond.

Jay stond een halfjaar geleden in ons voorprogramma, maar sindsdien heeft hij zich omhooggewerkt tot een artiest van wereldklasse, met een eigen fanbase en een echte sterren-attitude. We draaiden tijdens de wereldtournee wekenlang om elkaar heen voordat we eindelijk met elkaar in bed belandden. Ik weet nog hoe opgewonden hij was en hoe hij bijna niet kon wachten om me uit mijn kleren te pellen. Hij bleef maar zeggen hoe mooi ik was. Zijn vingers verkenden mijn lijf in een tempo alsof de wereld over een halfuur zou vergaan en hij me voor die tijd helemaal in zijn geheugen wilde prenten.

Later die nacht werd ik wakker omdat hij me met zijn handen en voeten op mijn andere zij duwde. ‘Je stinkt uit je mond,’ zei hij vol walging, alsof ik hem persoonlijk gekrenkt had door het lef te hebben een mens te zijn met de daarbij behorende minpuntjes.

‘Nee, jij ruikt lekker fris,’ kaatste ik terug, chagrijnig omdat hij me wakker had gemaakt.

‘Ga even je tanden poetsen,’ drong hij aan. Ik geloofde pas dat hij het meende toen hij rechtop in bed ging zitten, het licht aandeed en me met die cappuccinokleurige ogen bloedserius aankeek. Omdat ik geen zin had in gezeur en gewoon weer wilde gaan slapen, stommelde ik naar de badkamer en kwam ik een paar seconden later weer tevoorschijn met zijn tandenborstel in mijn mond.

Ik heb de rest van die nacht op mijn eigen kamer doorgebracht.

Gelukkig kan Jay vleien, beter dan welke man ook. Hij laat de foutste pick-uplines sexy klinken. Misschien heeft het iets te maken met die ogen van hem, met dikke (maar desalniettemin perfect geëpileerde) wenkbrauwen erboven.

Toen we een maand samen waren, huurde hij mijn favoriete restaurant voor me af en dineerden we daar romantisch met zijn tweetjes. Ik heb laatst nog een auto van hem gekregen. Hij overlaadt me met dure sieraden, wat ik superlief vind ondanks het feit dat ik eigenlijk niet echt kettingen, armbanden of andere tierlantijntjes draag. Als we afspreken doe ik altijd speciaal voor hem een ring om of een paar oorbellen in.

En als hij niet in zo'n zeurbui is (we hebben allebei een lange dag gehad), geeft hij me complimentjes over mijn perfecte mond en mijn smalle middel. Als ik mijn push-upbeha draag, zegt hij altijd dat hij mijn borsten zo mooi groot vindt lijken. Ik durf alleen niet zo goed zonder make-up bij hem in de buurt te zijn. Als we samen slapen laat ik mijn waterproof mascara en dekkende foundation er altijd maar gewoon op zitten. Hij heeft me één keer zonder make-up gezien en vroeg prompt of ik ziek was. Toen ik beledigd was over zijn lompe vraag, stelde hij me gerust door mijn ijdelheid te strelen. Dat ik de mooiste vrouw ter wereld was, maar dat ik mét make-up nu eenmaal nog mooier was.

Jay en ik zijn voor de buitenwereld het perfecte koppel en ik heb vanbinnen het gevoel dat we dat ook in het echt kunnen worden. Om dat te bereiken moeten we alleen nog een beetje aan onze relatie werken.

‘Ik ben rond halftien terug,’ broemt hij zachtjes in mijn oor. Jay houdt ervan vroeg op te staan, zodat hij een rondje kan hardlopen en daarna zijn oefeningen kan doen in de gym van het hotel. Ik hou er juist van om uit te slapen en langzaam op te staan met koffie en een sigaret, en het liefst zo min mogelijk interactie met andere levensvormen. Jay ziet zijn lijf als een tempel. Hij brengt offers en poetst de buitenkant regelmatig op. Ik zie mijn lijf als een werktuig. Het is er om mij te dienen, niet andersom.

Hij drukt een kus op mijn wang. Ik voel het bed opveren als hij eraf rolt, en een paar minuten later slaat de deur van de hotelkamer dicht. Met een diepe zucht kruip ik wat dieper onder de dekens.

Net als ik in het schemergebied tussen waken en slapen zweef en mijn lijf gewichtloos aanvoelt, klinkt er een heel zacht geluidje. De

eerste keer denk ik dat ik het me verbeeld. Als ik er geen aandacht aan besteed, gaat het vanzelf weg.

Dan klinkt het opnieuw, iets harder deze keer. Met tegenzin werk ik mijn aan elkaar gekoekte oogleden open. Blijkbaar heb ik het me toch niet verbeeld. Een serie zachte tikjes lijkt uit de buurt van de hal te komen. Iemand staat op de deur te kloppen.

Ik wrijf over mijn gezicht en stap wankel uit bed. Zou Jay ontbijt op bed voor me hebben besteld? Ik trek een witte badjas van het hotel aan en strompel naar de deur. Zonder door het kijk-gaatje te gluren, trek ik hem in één keer open.

Ik heb meteen spijt.

‘Wie ben jij?’ vraagt het meisje dat voor de deur staat. Ze is een stuk kleiner dan ik (maar dat zijn de meeste mensen) en draagt een strak jurkje waar haar overduidelijk niet alleen maar natuurlijke borsten bijna uit vallen. Haar platinablonde haar hangt in perfecte krullen om haar gezichtje heen.

‘Eh...’ Ik trek een wenkbrauw op en ga tegen de deurpost leunen. ‘Wie ben jij?’

‘Waar is Jay?’ Ze probeert langs me heen te gluren. Ik beweeg met haar mee en blokkeer haar zicht op de kamer. Met een blik die bacon kan roosteren kijkt ze me aan. ‘Hallo, wat doe je? Ik heb een afspraak met Jay.’

Ik voel dat mijn ene mondhoek moeite heeft met in vorm blijven. ‘Hm-hm. Een afspraak.’ Mijn ogen dwalen over haar dikke laag make-up, omlaag naar het décolleté dat zo diep is dat ze er bijna over struikelt, naar haar kniehoge zwarte laarzen. ‘En jullie gaan zeer formele zaken bespreken, stel ik me zo voor.’

Haar knappe gezichtje vertrekt tot een vals masker. ‘Jezus, mens, waar bemoei jij je mee?’

Ik tik met mijn vinger tegen mijn kin en zeg quasinadenkend: ‘Eens even denken. Ten eerste hebben Jay en ik al een halfjaar een relatie. Ten tweede... Weet je, het gaat je geen reet aan. Doei.’

Voordat ze kan reageren, zwaai ik de deur met een spectaculaire klap dicht. Ik zak ertegenaan en overweeg om weer in bed te kruipen.

De groepie begint op de deur te bonken. Ze slaat met haar vlakke hand tegen het hout, ter hoogte van mijn hoofd. ‘Lelijke giraf, je

liegt dat je barst en anders gaat hij keihard vreemd! Vorige week kwam hij nog klaar op mijn rug en zei hij dat hij nog nooit zo lekker had...'

'Hou je bek!' schreeuw ik terug. Er zijn altijd meiden die het leuk vinden om beroemdheden op te zoeken en te kijken of ze relaties kunnen ontwrichten. Dat weet ik al zo lang als ik in de show-business zit – en eerlijk gezegd ook wel wat langer. Daar hoor je je niets van aan te trekken. Het is een beetje zoals met dementerende oudjes: je respecteert hun bestaan, maar je gelooft voor de zekerheid gewoon geen woord dat uit hun mond komt.

Ik weet het. Maar dit wicht haalt echt het bloed onder mijn nagels vandaan.

Kregelig overbrug ik de afstand tussen mij en de telefoon. Ik pak de hoorn op en vraag of iemand zo snel mogelijk een hysterische fan uit onze gang kan verwijderen.

Een minuut later hoor ik het schaap gillen: 'Laat me los! Blijf van me af! Ik ben hier voor Jay!'

Terwijl haar kreten zich steeds verder van mijn deur verwijderen, laat ik me met een zucht achteroverzakken in de kussens. En dan vragen journalisten me soms waarom ik een ochtendhumeur heb.

*van: tenprekema@hotmail.com
aan: r.renkema@gmail.com
datum: 26 november
onderwerp: Ik hoop dat het goed met je gaat*

Dag lieverd,

Jammer dat je je telefoon niet opneemt, ik zou graag je stem weer eens horen. Luister je je voicemail wel af?

Er is hier niet veel nieuws gebeurd sinds mijn vorige mail, behalve dat we een drukke week met veel doorwaakte nachten hebben gehad. Alle drachtige dames schijnen tegelijkertijd te willen bevallen, dus pap en ik zijn daar zoet mee! Verder verkeren we allemaal in goede gezondheid.

Ik heb een vraag: denk je dat je het met de feestdagen redt om thuis te komen? Wij willen je ticket wel betalen, als dat een probleem wordt. Daar hoeft je je ook helemaal niet voor te schamen! We willen je erg graag weer zien. Natuurlijk zie ik wel foto's en video's van je langskomen, maar ik bedoel: écht zien.

Laat maar weten of het lukt – als het niet gaat, is het ook niet erg!

*Alle liefs,
Mam en pap*